

WYLANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Wersety do studium: (Iz 32, 9-18), (Jl 3, 1-5), (Za 12, 10), (Iz 44, 1-5)

„Wy, beztroskie kobiety, powstańcie, słuchajcie mojego głosu, wy, córki, pewne siebie, nadstawcie uszu na moje słowo! Nie dłużej niż za rok będziecie drzeć, wy pewne siebie! Gdyż winobranie się skończyło, a owocobrania już nie będzie. Drzyjcie, wy beztroskie, przerażcie się, wy zadufane! Ściągnijcie szaty i obnażcie się, a przepaszcie biodra. Uderzcie się w piersi, narzekając nad rozkosznymi polami, nad urodzajnymi winnicami, Nad rolą mojego ludu, która porasta cierniem i ostem, nad wszystkimi rozkosznymi domami, nad miastem wesołym! Bo pałace są opuszczone, ustała wrzawa miasta, zamek i baszta strażnicza stały się na zawsze ja-skiniami, miejscem uciechy dzikich osłów, pastwiskiem trzód, Aż będzie wylany na nas Duch z wysokości. Wtedy pustynia stanie się urodzajnym polem, a urodzajne pole będzie uważane za las. I zamieszka na pustyni prawo, a sprawiedliwość osiadzie na urodzajnym polu. I pokój stanie się dziełem sprawiedliwości, a niezakłócone bezpieczeństwo owocem sprawiedliwości po wszystkie czasy. I zamieszka mój lud w siedzibie pokoju, w bezpiecznych mieszkaniach i w miejscach spokojnego odpoczynku.” (Iz 32, 9-18)

„A potem wyleję mojego Ducha na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia. Także na sługi i służebnice wyleję w owych dniach mojego Ducha. I ukażę znaki na niebie i na ziemi, krew, ogień i słupy dymu. Słońce przemieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim przyjdzie ów wielki, straszny dzień Pana. Wszakże każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony; gdyż na górze Syjon i w Jeruzalemie będzie wybawienie jak rzekł Pan a wśród pozostałych przy życiu będą ci, których powoła Pan.” (Jl 3, 1-5)

„Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go oplakiwać, jak oplakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym.” (Za 12, 10)

„Lecz teraz słuchaj, Jakubie, mój sługo, i ty, Izraelu, którego wybrałem. Tak mówi Pan, który cię uczynił i ukształtował w łonie matki, który cię wspomaga. Nie bój się, mój sługo, Jakubie, i Jeszurunie, którego wybrałem! Gdyż wyleję wody na spieczoną ziemię i strumienie na suchy ląd; wyleję mojego Ducha na twoje potomstwo i moje błogosławieństwo na twoje latorośle, Aby się rozkrzewiły jak trawa między wodami, jak topole nad ruczajami. Jeden powie wówczas: Ja należę do Pana! Drugi nazwie się imieniem Jakuba, a inny wypisze na swojej ręce: ”Własność Pana- i otrzyma zaszczytne imię ”Izrael”.” (Iz 44, 1-5)